

Dotčená ustanovení:

§ 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.

§ 504 občanského zákoníku

§ 2 odst. 1 a 2 zákona č. 121/2000 Sb.

I. Povinný subjekt nemůže odepřít poskytnutí znaleckého posudku vztahujícího se k jeho působnosti s poukazem na § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Znaleckou činnost je třeba vnímat jako odbornou činnost, která se ze své podstaty musí opírat o věrohodné a verifikovatelné metodologické postupy, jež jsou příslušným odborným kruhům známy. Princip znalecké činnosti tedy předpokládá, že výstupy jednotlivých znalců budou při vědomí jejich odbornosti a při důvodném předpokladu, že v důsledku této odbornosti budou užívat obdobných metod práce, srovnatelné. S ohledem na uvedené pak znalecká činnost, resp. její postupy a výsledky ve formě znaleckých posudků, nemohou představovat obchodní tajemství, k jehož obligatorním pojmovým znakům dle § 17 obchodního zákoníku, resp. dle § 504 občanského zákoníku z roku 2012, patří běžná nedostupnost v příslušných obchodních kruzích a konkurenční významnost.

II. Znalecký posudek není jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora ve smyslu § 2 odst. 1 a 2 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským, a nemůže být tedy předmětem ochrany práva autorského ve smyslu § 11 odst. 2 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Znalecká činnost předpokládá užití postupů opírajících se o v daném oboru obecně známé, verifikovatelné metody, jejichž užití je výrazem odbornosti znalce, nikoli jeho osobní tvůrčí jedinečnosti.

(Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 2. 2017, čj. 6 A 246/2013-59, publikováno pod č. 3583/2017 Sb. NSS)